

L'any més remogut

Aquest número d'EL TEMPS arribarà a les mans dels lectors amb el nou any. Un any mogut i remogut políticament. Al País Valencià i a les illes Balears ningú no espera grans canvis ni sotrats. Els dos Governos que han acabat amb els règims del Partit Popular –intermitent, en el cas de les Balears, i asprament continu, en el valencià– continuaran bregant per demostrar, malgrat totes les fragilitats i les contradiccions, que poden fer millor les coses. Que hi ha una manera d'entendre la política i el país més enllà de l'autoritarisme, la despesa ostentosa i la corrupció. Els Governos de Ximo Puig i de Francina Armengol tenen un gran repte al davant. Hauran de convèncer un Govern hostil –el de Mariano Rajoy– i al Consell de Política Fiscal i Financera –on el vot del ministre d'Hisenda és qualitatiu– que els dos territoris suporten i pateixen un finançament injust. Més injust encara, si cap, en el cas valencià, que és una *comunitat* amb un PIB per sota de la mitjana estatal i que aporta molt més del que rep de l'Estat. No serà fàcil.

El Govern valencià i el balear tenen a favor de les seues tesis el fet que el vot del PSOE al Congrés determina l'estabilitat del Govern de Rajoy. Hauria de ser aparentment fàcil, doncs, aconseguir una millora real en el seu finançament. Però, per contra, no tenen garantit el suport de les autonomies en mans del PSOE, sobretot d'Andalusia. Perquè alguns continuen beneficiant-se dels privilegis fiscals i financers actuals, uns altres s'han de resignar a continuar suportant la càrrega que aguanten. La veu de Susana Díaz és la més potent en el PSOE actual. I encara que Ximo Puig li haja fet costat en tota l'operació de substitució de Pedro Sánchez, aquesta opció no garanteix res al president de la Generalitat Valenciana. En tot cas, aquest és el principal repte que han d'encarar valencians, mallorquins, menorquins i formenterencs en l'any que ara s'enceta.

La moguda i la remoguda política correspondrà aquest 2017 als catalans estrictes. Aquest és l'any de la *desconnexió*, del punt d'inflexió, del punt de transgressió necessari si Catalunya es vol constituir en Estat. Junts pel Sí i la CUP han encarrilat el procés amb un referèndum que inicialment el Govern i el Parlament tenen previst de fer el mes de setembre. La llei més estratègica de la desconnexió –la de règim jurídic català–, aprovada molt poc abans, permetrà que el Parlament el puga convocar. Però a partir d'aquella aprovació s'encadenarà amb molta més contundència la reacció judicial de l'Estat espanyol. No serà un any políticament fàcil a Catalunya, però almenys permetrà desvelar els interrogants que s'arrosseguen de fa molt de temps.

La Galeria

- 73 LITERATURA**
Entrevista a Andreu Gomila
Pere Antoni Pons
- 74 LITERATURA**
La Barcelona de postguerra retratada per la literatura catalana surt a la llum més de mig segle més tard
Lluís Bonada
- 75 LITERATURA**
Horripilant
Ramon Pla
- 76 CINEMA**
Històries de Gil Parrondo
Àlex Gorina
- 77 TELEVISIÓ** | Toni de la Torre
Intrigant
- 78 TEATRE**
El miracle de Nora
Francesc Foguet i Boreu
- 79 ART**
Desitjos sòlids
Ricard Mas Peinado
- 80 ART** | Francesc Fontbona
Souza-Cardoso
- 81 GASTRONOMIA**
La cuina catalana, una cuina nacional
Jaume Fàbrega

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez
(València) Tel.: 963 535 100
Gemma Garrido (Barcelona), Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Rotimpres
Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.